

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

เห็นใจพี่น้องชาวไทย-เงินขาดตลาด

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๓๐๐ คน)

หัววันนี้มันจะเริ่มกำเริบอีก เมื่อวานนี้มันจะเอาใหญ่นะ ได้เอายาบังคับกันไว้ ยาแก้แพ้พวกยาลดน้ำมูก โท มันไหลเลยนะ ไหลจนเช็ดไม่ทัน ธรรมดาเขาให้ฉันครึ่ง ละ ๑ เม็ด เมื่อวานฟาดไปเม็ดครึ่ง ๙ โมงเช้า บ่ายโมงฉันอีก อันนั้นก็ดูเหมือนเม็ดครึ่ง เหมือนกัน ดูเหมือนฉันถึง ๔ หนมั่งเมื่อวาน ๙ โมง บ่ายโมง บ่าย ๔ โมง ๔ ทุ่มฉันอีก เม็ด ครั้งแรก ครั้งที่สอง ฉันครึ่งละเม็ดครึ่ง เป็น ๓ เม็ด ๕ โมงเย็นหนึ่งเม็ด เมื่อวาน ฉันถึง ๕ เม็ด แล้วยังมี NEOZEP อันนี้ก็ลดหัวเหมือนกันแทรกเข้าไปเม็ดหนึ่ง เป็น ๖ เม็ดพอประทังกันไป สงบไป เมื่อวานรุนแรงมาก รุนแรงตั้งแต่เช้าเลย น้ำมูกไหลตลอดเลย ถ้าไม่ได้ยานี้ก็มันจะเอาใหญ่ คือน้ำมูกไหลไม่เป็นไรนะ แต่น้ำมูกไหลแล้วไอ พร้อมนะซี ไอไม่หยุดไม่ถอย พุดออกมาก็ไม่ได้มีแต่ไอ เมื่อวานนี้รุนแรงมาก

วันนี้คอยดู นี่ก็เริ่ม ๆ ขึ้น ต่อไปนี้ก็จะฉันยาอีกเหมือนเก่า จะฉันตามระยะ ๆ ลองดูเป็นยังไง ปกติ ๙ โมงเช้า แล้วก็บ่ายโมง ห่างกัน ๔ ชั่วโมง บ่าย ๕ โมง แล้วไปอีก ๓-๔ ทุ่มฉัน เมื่อคืนนี้ฉันอย่างนั้นแล้วค่อยสงบไป หัวนี้ธรรมดาเป็นปีละหน ไม่ค่อย พ้น ถ้าธรรมดาแล้วเราก็ไม่เคยมียาแก้หัวนี้นะ บทเวลามันเป็นเต็มเหนี่ยวของมันก็ ประมาณอาทิตย์หนึ่งก็สงบไปเลยนะ หัวธรรมดาของมันเป็นแล้วมียาแก้ยาห้ามอะไร มันเลยเรื่อร้างไปเลย บางที่เป็นสองอาทิตย์ก็ยังไม่หาย มันเป็นอะไร คือจะห้ามมัน มันไม่ออกเต็มที่มันก็ค่อยออกไปเรื่อย บางที่ตั้งสองอาทิตย์ก็ไม่หาย ธรรมดาอาทิตย์หนึ่ง สงบแล้ว

เมื่อวานเอาของไปส่งวัดศรีชมภู เอาไปได้เท่าที่รถบรรทุกไปได้ เอาแต่ของ สำคัญ ๆ อันไหนไม่สำคัญไม่เอาไป หนักเฉย ๆ เอาหนักที่มีสาระ ๆ ไปเมื่อวาน ข้าวดู เหมือนไม่เอา เมื่อวานดูเหมือนไม่เอาข้าวไป ข้าวที่ไหนมันก็มี เอาแต่อย่างอื่น พวก เครื่องกระป๋อง น้ำตาลเมื่อวาน ๑๐๐ กิโล ๒ ถุง ๆ ละ ๕๐ กิโล มันหนักเป็นประโยชน์ จากนั้นก็น้ำปลา น้ำมันพืช ปลากระป๋อง รถหนักพอดี แล้วก็ไปหาเก็บเอาไก่ตามราย ทาง เขาขายไก่หมุนไก่หันนั้นนะ ขายสองฟากทาง เก็บเอาหมดเลย พอตีชั่วโมงแปด ออกเลย

ไปไม่มีธุระอะไร ตั้งใจเอาอาหารไปส่งเฉย ๆ รถนี้จะอยู่ในย่าน ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาทีจากโน้นมานี้ หากเราไปมาแล้วเราก็กำหนดได้ ๆ ไปนั่นเท่านั้นเวลานาทีชั่วโมง เท่านั้น ๆ กำหนดไว้หมดเลย อย่างกูเรือก็กำหนด ๒ ชั่วโมง ๔๐ นาที บ้านแพง

ประมาณ ๒ ชั่วโมง ๒๐ นาทีแถวนี้ ภู่วิวไกลหน่อย ตามธรรมดาที่ประมาณ ๒ ชั่วโมง ๕๐ นาทีหรือ ๔๕ เป็นอย่างรวดเร็ว อย่างเป็นทางการที่แล้วยังอีก ๕ นาทีจะถึง ๓ ชั่วโมง เพราะทางไม่ค่อยดี ลัดเลาะ มีหลุมมีอะไรก็ช้า

คอนสวรรค์มาเอารถแอมบูแลนซ์ไปแล้วนะ (ครับเอาไปแล้ว) ยังที่สุราษฎร์ฯ อำเภอยะโฮง อันนั้นสิ่งที่หลังยังไม่ตกมา รถตู้ดูเหมือน ๒ คัน คันเมื่อวานคอนสวรรค์มาแล้ว คันสุราษฎร์ฯ ยังไม่มา ส่วนเครื่องมือที่นั่นมาเรื่อย ๆ ตกมาเรื่อย ๆ จ่ายเรื่อย ๆ เครื่องมือแพทย์ชนิดต่าง ๆ

นี่หลวงตาพูดจริง ๆ หลวงตานี้ทนเอานะ ทนความสกปรกของโลก พูดตรง ๆ อย่างนี้เลย เราไม่ได้พูดดูถูกเหยียดหยามโลก เราพูดตามความจริง ความสกปรกอยู่ตามลำพังของมัน เช่นอย่างกองมูลรถของคุณ ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง สกปรกอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไปกว้านขึ้นมาปะหน้าปะจมูกกันเป็นยังไง มันต่างกันไหมกับที่มันสกปรกอยู่ตามธรรมชาติของมัน กับที่เราไปโกยเอาขึ้นมาปะกันนี้เป็นยังไง อย่างความสกปรกของเมืองไทยนี้ คนสกปรกมันไม่ได้เหมือนกองมูลรถของคุณสกปรกนะ มันสกปรกแล้วมันก็โกยขึ้นมาทำลายชาติบ้านเมืองแหกเหลวไปหมด เวลานี้กำลังเมืองไทยเราจะแหกแล้วนะ พวกมูลรถพวกคุณพวกคุณค่าไม่ได้ แต่เต็มไปด้วยพิษด้วยภัย กระจายไปทั่วบ้านทั่วเมือง ผลสุดท้ายทางศาสนาที่มัวหมองไปด้วย

เรายกมานั้นก็คือกวาดออก ๆ มันก็เปื้อนมือละซี อันไหนไม่ดีเราก็กัดเอาทิ้ง สอนอบรมในทางที่ดี บำเพ็ญทางที่ดี เท่ากับกวาดเข้ากวาดออก ๆ มันก็เปื้อนมือจนได้นั้นแหละ การแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายเท่ากับกวาดออก และต้อนรับเข้ามา อันไหนเป็นประโยชน์ต้อนรับเข้ามา อันไหนไม่ดีปิดออกกวาดออก มันเป็นเรื่องมูลเรื่องคุณด้วยกันทั้งนั้นแหละ นี่ที่ว่าสกปรกขนาดนั้นนะ อื้อ เราสลดสังเวชนะกับคนชั่วทั้งหลายที่ไม่รู้เลยเรียกว่ามันหนานขนาดนั้นนะ ไม่รู้จักบาปจักบุญจักผิดจักถูก มีแต่จะเอาทำเดียว ๆ จะทำทำเดียวตามความต้องการของตัวเอง ๆ ซึ่งเป็นกองมูลรถของคุณออกมาจากหัวใจ กระจายไปทั่วโลกดินแดน ทำให้คนอื่นเดือดร้อนไปหมด เพราะความสกปรกของตัวเองนั้นแหละ มันทำชั่วซ้ำลามากก็กระเทือนส่วนรวมละซี นี่ที่มันนำทุเรศมากนะ

นรกเดือดพล่าน ๆ มาแต่กับไปไหนก็ลึบไป นรกแต่ละหลุม ๆ เดือดพล่าน ๆ มาอย่างนั้น นับไม่ได้นะว่านรกเดือดพล่าน ๆ อยู่ด้วยการเผาสัตว์โลกผู้มีบาปมีกรรมควรแก่นรกหลุมนั้น ๆ มันเผาอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ ไม่มีต้นมีปลายนะเผามาแต่เมื่อไร ทั้งเข้าทั้งออกทั้งขึ้นทั้งลง พอสิ้นกรรมนี้แล้วเลื่อนไปนั้น ๆ เผากันไปเรื่อย ๆ เลยไม่มีชาตวรรคชาติตอน เพราะสัตว์โลกทำบาปทำกรรมตลอดเวลา จะให้อันนั้นชาตวรรคชาติตอนยังไง แล้วจะไปปฏิเสธยังไงว่านรกไม่มี

นั่นซี ไอ้พวกที่มันหนาแน่นมันทำทายนรก มันก็รอแต่ลมหายใจมันเท่านั้นเวลานี้ นะ พอขาดสะบั้นนี่ปั้งเลย คำว่านรกมีหรือไม่มีไม่มีความหมาย มันความหมายเต็มตัว อยู่กับกรรมที่เจ้าของทำลงไปแล้วเป็นเครื่องดันลงไปจุดนั้นต่างหากนะ ไม่มีอะไรดันนะ กรรมดันให้เหมาะสมกับสถานที่ที่จะเสวยของสัตว์แต่ละราย ๆ จึงว่า กมมฺ สตุเต วิภชติ, ยทิทํ หินปฺปณฺตี กรรมย่อมจำแนกสัตว์โลกให้เป็นต่าง ๆ กัน ประณีตเลวทรามต่างกัน ก็คือสุขทุกข์ต่างกันไปเรื่อย ๆ เป็นอย่างนั้น

โหย มันน่าสลดสังเวชจริง ๆ นะกับคนที่หนาไม่ฟังเสียงใครเลย จะเอาทำเดี่ยว ๆ นี่ตัวมันสำคัญนะตัวมันจะบุกนรกให้แตก ยังไงก็ไม่แตก ให้หมดโคตรหมดแซ่ไปบุกก็ไม่แตกนรกนะ โคตรแซ่มันก็เคยจมอยู่ในนรกไม่รู้กี่ครั้งก็หนีแล้วก็ไม่เห็นแตก ยังจะกล้าหาญไปทำลายนรกเหอ พระพุทธเจ้าองค์เอกทุกศาสดาไม่มีสอนผิดกันเลย ก็มาเห็นอย่างเดียวกันนี่จะให้สอนผิดกันไปได้ยังไง สัตว์โลกมันก็มีมิดต้อ มันก็ดันไปอยู่อย่างนั้นจะให้ว่าไง ก็บอกอยู่ประกาศอยู่มันก็บินไป ๆ ตกกันไป มันเรื่องกรรมของสัตว์ เป็นอย่างนั้น

เราพูดจริง ๆ เราสอนโลกด้วยความเมตตาล้วน ๆ จริง ๆ ไม่มีอะไรเจือปนเราเลย ความได้ความเสียเป็นเรื่องของโลก เราไม่มีได้มีเสีย แต่เราสงสารเมตตาตั้งพระพุทธรูปเจ้านอนมาโดยลำดับนั้นแหละ จนกระทั่งถึงสาวกทั้งหลาย สอนแบบเดียวกัน สอนด้วยความเมตตา พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านไม่มีอะไรเรื่องโลกามิสแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีติดใจท่าน ท่านเต็มสัดเต็มส่วนแล้วสอนโลกด้วยความเมตตาล้วน ๆ เราตัวเท่าหนูมันก็เป็นจะให้ว่าไง มันมิดเอาจริง ๆ โถ พิลึกพิลั่น ก่อนที่จะไปจมในนรกนั้นก็ก่อวนทำลายสัตว์โลก เพื่อนมนุษย์ สัตว์ทั้งหลายด้วยกันนี้ ให้เดือดร้อนวุ่นวายไปตาม ๆ กันหมด ก่อนมันจะลงไปนรก ไม่ลงเฉย ๆ คนชั่วนี้ ต้องทำความชั่วซ้ำลามกให้บอบช้ำแก่สัตว์ทั้งหลายเพื่อนฝูงทั่วดินแดนนั้นแหละ แล้วมันก็จะจมลงไปของมัน มันจะจมก็ก่อความเดือดร้อนไว้เสียก่อน พวกนี้เป็นอย่างนั้นนะ

เมืองไทยเรากำลังเดือดร้อนมากเวลานี้นะ เงินทองข้าวของเห็นได้ชัดเจนทุกวัน นี้ เงินจะไม่มีค้ำตลาดนะ มันหายไปไหนหมดก็ไม่รู้ ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนอยู่แต่เงินที่จะไปซื้อกันไม่มี ๆ นั่นซี อะไร ๆ ก็ไม่มีเวลานี้ นั่นละความเปลิดความเปลินความลึมนื้อลึมตัวของคนชั่วซ้ำลามกมันทำลายไปได้หมดนะ ดูซินะ เหล่านี้ เงินทองข้าวของที่เราหมุนเวียนอยู่ตามประเทศไทยของเราเนี่ย มากต่อมากแต่ก่อน ใช้กันจนลึมตัว เวลานี้เงินหาจะมาใช้ก็จะไม่มี เป็นยังไงมันถึงเป็นอย่างนั้น ก็เพราะคนชั่วซ้ำลามกมันกว้านมันกอบออกทั้งหมด ๆ จมลงทะเล ๆ ไปหมด ทีนี้คนที่มิชีวิตอยู่ที่เดือดร้อนละซี เงินที่

เป็นกอบเป็นกำมันก็ไถยลงมหาสมุทรทะเลหลวงไปหมด แล้วผู้ที่มีชีวิตอยู่ที่เดือดร้อนชิปากมีท้องมีจะว่าไง ก็ต้องเดือดร้อนไปตาม ๆ กัน

เวลานี้เราเห็นใจพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นคนดินะ โอ้ย นำสงสาร เงินขาดตลาดพูดตรง ๆ อย่างนี้ละ ใครจะว่าหลวงตาบัวหลับตาพูดก็ช่างเถอะ ผู้ที่มันทำมันหลับตาทำหรือมันลืมตาทำเราก็ไม่รู้ ทำความฉิบหายแก่โลกนั้นนะ นั่นละเรียกว่ามันหลับตาทำ ลืมอยู่ที่ตาก็ตามเถอะ ตาใจมันบอดเสียตาเดียวเท่านั้นมืดไปหมดเลย ทำได้ทุกอย่างทำความชั่วซ้ำลามกได้ทุกอย่าง นี่ละมันทำความเดือดร้อนแก่ชาติของเรา เป็นอย่างนี้ละเวลานี้เงินจะหมุนตามท้องตลาดก็จะมีแล้ว มีแต่วัตถุสิ่งก่อสร้างเต็มบ้านเต็มเมืองสินค้าสินขายเต็มตามห้างร้านต่าง ๆ เต็มไปหมดนั่นแหละ แต่หาผู้ที่เข้าไปซื้อก็ไม่มีเดินไปตามถนนหนทางสองฟากทางมีแต่ของขาย คนนั้นขายนั้น คนไม่มีอะไรขายก็เอาหน่อไม้มาขาย แต่หาผู้ที่ซื้อเอาไปกินนี่ไม่ค่อยมี ๆ ก็เพราะเงินขาดตลาดนั่นเอง ถ้ามีแล้วมันก็ซื้อคนเรา มันจำเป็นจริง ๆ ก็ซื้อแต่น้อยเสีย จากนั้นก็ไม่ซื้อเพราะเงินขาดตลาด ขาดไปหมดนะ

อย่างที่เราไปเทศน์สอนพี่น้องชาวไทยเรา นี่ ออกมาด้วยน้ำใจนะ เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ที่ออกมาช่วยชาติบ้านเมืองนี้ ถอนออกมาจากน้ำใจจริง ๆ เราเห็นใจนะไปเทศน์ว่าการแต่ละแห่ง ๆ ที่จะเอามาช่วยเหลือเจือจุนชาติของเราเอง เงินรู้สึกว่าร่อยหรอ ๆ มากทีเดียว นี่เพราะเงินไม่มี มีแต่น้ำใจ น้ำใจไม่มีเครื่องสนองกันจะเอาอะไรมาจ่าย จะเอาอะไรมาบริจาค เหล่านี้มันคิดไปหมดแหละเรา เพราะคิดกลาง ๆ คิดเป็นธรรม มีมากมีน้อยจะแสดงให้เห็นถึงวัตถุเกี่ยวกับเรื่องน้ำใจของคนเราเสมอไปเราก็ช่วยเติมกำลังความสามารถแล้วนะ ทีนี้มีแต่อ่อนลง ๆ ก็บอกแล้ว

การเทศน์ว่าการงดไปหมดแล้วเวลานี้ ไม่เอาแล้ว มันเลิกของมันไปเองหมดกำลังวังชา ทุกอย่างหมดไปแล้ว เราจะไปเทศน์ให้เฉพาะที่จำเป็น ๆ จริง ๆ ถึงจะไปเทศน์ให้ ไม่อย่างนั้นไม่ไปละเหนื่อยมากแล้วเวลานี้ อยู่ไปลำพัง ๆ วันหนึ่งเท่านั้นพอ แต่ความห่วงใยโลกนี้ก็ห่วงเต็มหัวใจนั่นแหละ ที่จะมาห่วงใยตัวเองนี้เราพูดจริง ๆ ไม่มีเลย ฟังแต่ว่าไม่มีเลย เม็ดหินเม็ดทรายก็ไม่มี รักสังขารร่างกายนี้ไม่มี มีแต่ห่วงโลกห่วงสงสาร พอถึงวาระนี้ทิ้งปะไปเลย มันก็เป็นเครื่องมือเครื่องมือสำหรับใช้ของเราเท่านั้นเองสังขารร่างกาย ไม่ใช่เป็นตนเป็นตัวอะไรของเรา เป็นเครื่องมือสำหรับใช้เท่านั้นใช้เป็นประโยชน์ก็เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง ใช้เป็นโทษก็เป็นกรรมเป็นบาปแก่ตัวเอง

เครื่องมืออันนี้ละ พาไปฉกไปลักไปปล้นไปสะดม ฆ่าผู้ฆ่าคนฆ่าสัตว์ก็เป็นบาปเป็นกรรมแก่เจ้าของ เครื่องมือไม่เป็นบาป มีดเอาฟันหัวเขาด้วยมีดนี้ มือไม่เป็นบาป หัวใจเป็นบาป เอามือนี้จับส่วนที่จะเป็นกุศล ทำบุญให้ทานสร้างนั่นสร้างนี่ก็เป็นบุญ มือ

ไม่เป็นบุญ ใจเป็นบุญ พอหมดสภาพแล้วแข่งขาตีนมือที่เป็นเครื่องมือนี้ ก็ตกปัวะลงไป ตามสภาพเดิมของเขา จิตก็มีตีมีชั่วติดกับนั้นไปเลย ความดีความชั่วไม่ได้ติดเครื่องมือ เครื่องมือคือร่างกายของเรานะ มันติดที่หัวใจต่างหาก อันนี้เป็นเครื่องใช้ ร่างกายของเราไม่ตกลงตกนรก ไปสวรรค์ก็ไม่ไป พอแตกกระจายออกไปแล้วเรียกว่าตาย ก็ลงไปสู่ ชาติเดิมของมัน แต่จิตนั้นซึ่งจะไปนรกไปสวรรค์ได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงให้ระวัง จิตของตัวเอง

ทำอะไรอย่าไปคำนึงถึงความอยากความทะเยอทะยานมากยิ่งขึ้นกว่าเหตุผลที่ว่า ควรหรือไม่ควร ถ้าไม่ควรทำอะไรทำ ทำก็ทำลายเจ้าของ ถ้าควรทำทำเถอะจะเกิด ประโยชน์แก่เจ้าของ ให้คิดอ่านด้วยดีนะ ไม่อย่างนั้นจะจมจืดจริง ๆ จิตใจคนมันต่ำลงไป ทุกวัน ๆ เห็นความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เห็นแก่ได้แก่ร้ายแก่รวยเป็นของดิบของ ดีเป็นของมีคุณค่าไปเสียหมดแล้วเวลานี้ ส่วนความดิบดีจริง ๆ ที่จะให้โลกทั้งหลายได้ รับความสงบร่มเย็นเพราะธรรม ไม่ค่อยมีและไม่มี เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อน ก็เลสลูก ลามมากโลกก็ร้อนมาก ถ้ากิเลสสงบ ธรรมเจริญขึ้นมา โลกก็สงบเย็น ก็มีเท่านั้นแหละ เวลานี้โลกกำลังลูกลามมากทีเดียว ไม่มีบาปมีบุญอะไรแหละ วันนี้พูดเท่านั้นแหละนะ เหนื่อย จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd